

РЕШЕНИЕ

№ 19003

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2930** по описа за **2026** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба главният директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ е оспорил РЕШЕНИЕ № 71/08.01.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 97^{-ми} състав, постановено по НАХД № 12640/2025 г., с което е отменено НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 45-07-13/08.08.2025 г., издадено от касатора. С постановлението на „СОФ КЪНЕКТ“ АД е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на (цитат): „изискванията в Приложение № 15 към чл. 74, ал.1 и чл. 90, ал. 1, т. 5 (7. Част VII. Техническа експлоатация на летищната техника, съоръжения и оборудване) от Наредба № 20 от 24.11.2006 г. за удостоверяване експлоатационната годност на граждански летища, за лицензиране на летищни оператори и оператори по наземно обслужване и за достъпа до пазара по наземно обслужване в летищата, във връзка с одобрено Ръководство за оператор на летищни съоръжения за обслужване на пътници на Летище „В. Л.“ - С. от 11.12.2024 г.“.

Касаторът е представляван от упълномощен юрисконсулт, който: поддържа жалбата, с твърдения за неправилност на въззивното съдебно решение; желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение; представя писмена защита.

Ответникът, с отговор на касационна жалба и чрез упълномощен юрисконсулт оспорва същата жалба и желае юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивният съд, като проверил обективно и всестранно съдържанието на АУН, на НП, на писмените, гласните и веществените доказателства, приел за установено следното.

На 03.07.2025 г. екип от Отдел „Летища, летищни и наземни оператори“, при ГД „ГВА“ извършил проверка на Летище „В. Л.“ – С., относно наземното обслужване от оператора „Голдъер Хендлинг България“ ООД на кацащи полети, за времето от 01:35 ч. до 03:00 ч. Прегледани били видеозаписи от системата за видеонаблюдение, от които е заключено, че пътниците видимо се чувстват дискомфортно, което според инспекторите било показател за висока температура в помещението, надвишаваща нормите. Извършен бил и визуален оглед на решетката на климатичната система, с констатация да е замърсена с прах, както и филтрите на климатичната система, намалявало капацитета на работа на климатичната система. В пътническия салон не бил монтиран уред за измерване на температурата. На „СОФ Кънект“ АД е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление № 45-07-13/08.08.2025 г.

За да отмени НП въззивният съд приел: да са допуснати при ангажиране на административнонаказателната отговорност „съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на дружеството-жалбоподател, а именно: несъответствие между описанието на нарушението и определената правна квалификация от една страна, и от друга – липса на посочена правна норма, която е нарушена, тъй като позоваването на „изискванията“ по Приложение № 15, към Наредбата не представлява надлежна правна квалификация на вмененото нарушение; разпоредбите на чл.74, ал.1 и чл. 90, ал. 1, т. 5 от Наредбата, както и Приложение № 15 не касаят процесния случай, а регламентират изисквания към процедурата за издаване на единен сертификат за оператор на летищни съоръжения, за обслужване на пътници, какъвто към датата на нарушението „Соф Кънект“ АД е притежавало; не доказано извършването на описаното в НП нарушение, доколкото контролните органи са извършили формална проверка, като констатациите за необслужена климатична система с недостатъчен капацитет на охлаждане почиват на субективни възприятия на инспекторите.

Касационната жалба е неоснователна. Въззивното съдебно решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му. Касационният съд споделя мотивите на въззивния, поради което и с оглед чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК не намира за нужно да ги преповтаря изцяло.

Разпоредбата на чл. 44а от Закона за гражданското въздухоплаване оправомощава Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ да сертифицира гражданските летища за обществено ползване, при условията и по реда на Регламент (ЕС) № 139/2014 за определяне на изискванията и административните процедури, във връзка с летищата, в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета. Изискванията за издаване на единен сертификат са посочени в специална Наредба № 20/24.11.2006 г. с наименование „за удостоверяване експлоатационната годност на граждански летища, за лицензиране на летищни

оператори и оператори по наземно обслужване и за достъпа до пазара по наземно обслужване в летищата“. Нормите на чл. 74, ал. 1 и чл. 90, ал. 1, т. 5 от Наредбата, които са цитирани в диспозитива на административнотонказателното обвинение и с които е обвързано вмененото нарушение, имат съответно следното съдържание: чл. 74, ал. 1 – „Кандидатът за издаване на единен сертификат по чл. 71 подава заявление и приложенията към него, съгласно ADR.OR.V от Регламент (ЕС) № 139/2014“; чл. 90, ал. 1 – „Кандидатът за единен сертификат за оператор на летищни съоръжения за обслужване на пътници подава заявление в ГД „ГВА“, съдържащо данни за идентификация на лицето (единен идентификационен код (ЕИК), код по БУЛСТАТ или друго, съгласно националното законодателство на лицето), към което прилага: (т. 5) ръководство за управление и експлоатация на летищни съоръжения за обслужване на пътници, съгласно приложение № 15, раздел Б“. В цитираните текстове от наредбата, преди думата „съгласно“ нормотворецът не е поставил запетай. След цитирането на текстовете наказващият административен орган се ангажира да конкретизира обвинението, с посочване на „7. Част VII. Техническа експлоатация на летищната техника, съоръжения и оборудване) от Приложение № 15. Както според въззивния съд обаче, така и според касационния, в диспозитива на обвинението липсва конкретна правна норма (като диспозиция и санкция), която да кореспондира пряко и непосредствено с констатираното „намаляване капацитета на работа на климатичната система“ и да дава основание за налагане на санкция (чл. 147 ЗГВ). Това е така, защото: Приложение № 15 представлява Ръководство за управление и експлоатация на летище за летищата, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) 2018/1139, което ръководство, според изискването на чл. 90, ал. 1, т. 5 от Наредбата кандидатът за единен сертификат за оператор на летищни съоръжения за обслужване на пътници дължи да представи; конкретно в Част VII. „Техническа експлоатация на летищната техника, съоръжения и оборудване“ изброява, какво следва да съдържа Ръководство за управление и експлоатация на летище, а именно: „списък на съоръженията и оборудването, свързано с осигуряване функционирането на терминалите; описание на системата за техническо обслужване и ремонт на специализираната техника, вкл. експлоатационни и технологични изисквания на производителя, организация на планово-предпазната система за обслужване, организация на доставките и ремонта и организация за следене на работката на специализираната техника и записите, свързани с техническото обслужване и ремонта; описание на системата за техническо обслужване и ремонт на стационарните съоръжения и оборудване, вкл. експлоатационни и технологични изисквания на производителя, организация на планово-предпазната система за обслужване, организация на доставките и ремонта и организация за следене на работката на специализираната техника и записите, свързани с техническото обслужване и ремонта; процедури и технологии по техническо обслужване на специализираната техника; процедури и технологии по техническо обслужване на стационарните съоръжения и оборудване; отговорни длъжностни лица по техническото обслужване и ремонта на специализираната техника, стационарни съоръжения и оборудване“. Непосочването при кандидатстване за единен сертификат на някое от изискванията за съдържание, на Ръководство за управление и експлоатация на летище за летищата, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) 2018/1139 би било основание да се приеме неизпълнение на изискванията, относно съдържанието на изискуемите за кандидатстването документи, но не може да служи като основание за налагане на санкция, на основание чл. 147 ЗГВ.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя присъждане в полза на ответника „Соф кънект“ АД юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя (чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 130 лв. (с равностойност в евро - 64,47 евро).

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 71/08.01.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 97^{-ми} състав, по НАХД № 12640/2025 г.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ да заплати на „СОФ КЪНЕКТ“ АД, ЕИК:[ЕИК] юрисконсултско възнаграждение, в размер на 66, 46 евро (шестдесет и шест евро и 46 цента).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: